

Впровадження у чинне законодавство терміна «неправомірна вигода» дозволило вдосконалити вітчизняну правову систему шляхом уніфікації відповідальності за корупційні правопорушення, зокрема кваліфікації усіх випадків корупції як кримінальних правопорушень.

Проведений аналіз сутності та визначення терміну «неправомірна вигода» дасть можливість підвищити якість виконання взятих на себе Україною зобов'язань за міжнародними договорами з питань криміналізації усіх форм корупційних діянь. Означене, в свою чергу, сприятиме оптимізації приведення українських правових норм у сфері боротьби з корупцією на рівень Європейських стандартів.

Список використаних джерел:

1. Котюк І. І. Судова гносеологія: проблеми методології та практики : дис. доктора юрид. наук : 12.00.09 / Котюк Іван Ілліч. - К., 2008. - 276 с.
2. Кримінальний кодекс України : Верховна Рада України; Кодекс України, Кодекс, Закон від 05.04.2001 № 2341-III [Електронний ресурс]. - Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2341-14/page11>.
3. Про засади запобігання і протидії корупції: Верховна Рада України; Закон, Форма типового документа, Декларація від 07.04.2011 № 3206^I [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/3206-17>.
4. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо приведення національного законодавства у відповідність із стандартами Кримінальної конвенції про боротьбу з корупцією : Верховна Рада України; Закон від 18.04.2013 № 221^II [Електронний ресурс]. - Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/221-18>.
5. Кримінальна конвенція про боротьбу з корупцією (ETS 173) : Рада Європи; Конвенція, Міжнародний документ від 27.01.1999 № ETS173 [Електронний ресурс]. - Режим доступу : http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/994_101; Цивільна конвенція про боротьбу з корупцією: Рада Європи; Конвенція, Міжнародний документ від 04.11.1999 [Електронний ресурс]. - Режим доступу : http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/994_102; Конвенція Організації Об'єднаних Націй проти корупції (укр/рос): ООН; Конвенція, Міжнародний документ від 31.10.2003 [Електронний ресурс]. - Режим доступу : http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/995_c16.
6. Про судову практику у справах про хабарництво : Пленум Верховного суду України; Постанова від 26 квітня 2002 № 5 [Електронний ресурс]. - Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/v0005700-02>.

Користування Глобальною мережею Інтернет засудженими як засіб зв'язку із зовнішнім світом

Сіліч Є.Г., курсант юридичного факультету ІКВС

Науковий керівник: викладач кафедри кримінально-виконавчого права ІКВС *Лисенко М.І.*

У період активного реформування діяльності Державної кримінально-виконавчої служби, важливого значення набуває запровадження міжнародних стандартів поведіння із засудженими, які особливо увагу приділяють стосункам засудженого із зовнішнім світом. Так, 08.04.2014 року був прийнятий Закон України «Про внесення змін до Кримінально-виконавчого кодексу України щодо адаптації правового статусу засуджених до європейських стандартів» № П86-УІІ.

Вищевказаний закон має дуже вагомий внесок в розширення прав засуджених в контексті підтримки зв'язків із зовнішнім світом, адже він засвідчив появу права засуджених до позбавлення волі на користування мережею Інтернет та зумовив зміни до статті 107 Кримінально-виконавчого кодексу України.

Із запровадженням змін до Кримінально-виконавчого кодексу України одразу ж виникла критика даної норми. Так, Наказом Міністерства Юстиції України від 01.08.2014 №1275/5 було затверджено Порядку організації надання засудженим до позбавлення волі доступу до глобальної мережі Інтернет. Даний

порядок визначив, що засуджені до позбавлення волі мають право на доступ до веб-ресурсів, які повинні бути затверджені комісією установи у складі начальника установи та керівників структурних підрозділів установи. Перелік шокварталу переглядається та доповнюється за заявами засуджених. Можна простежити, те що не зовсім спеціалізована комісія, розглядатиме питання про доцільність веб-ресурсів.

Також не можна не наголосити про те, що комісія установи надає дозвіл на користування засудженими засобами IP-телефонії та відеозв'язку через мережу Інтернет (куре) у порядку, передбаченому пунктом 46 розділу IX Правил внутрішнього розпорядку установ виконання покарань, затверджених наказом Державного департаменту України з питань виконання покарань від 25 грудня 2003 року № 275. Дане положення також є досить спірним, так як відомо, що згідно з тим же пунктом 46 побачення і телефонні розмови, під які на сьогодні також підпадає і Інтернет-зв'язок на базі програмного забезпечення Skype, заборонені між засудженими які перебувають в установах виконання покарань. Контроль за даною нормою під час проведення відеозв'язку через Інтернет досить важко організувати, так як програмне забезпечення Skype ґрунтується на технології вільного логіну, тобто зареєструватися можна не зазначаючи справжнє ім'я і фамілію, а отже спокійно зможуть спілкуватися між собою особи, які знаходяться в різних установах виконання покарань, так як адміністратор інтернет-класу не зможе перевірити звідки телефонує особа.

Існує і перелік заборон. Так, пунктом 2 частини 2 Порядку організації надання засудженим доступ до Глобальної мережі Інтернет забороняється доступ засуджених до веб-ресурсів, не включених до переліку, таких, що демонструють жорстокість, насильство, агресію, носять еротичний або порнографічний зміст тощо, а також до соціальних мереж та користування електронною поштою. У даному випадку необхідно зазначити, що для реєстрації в програмі Skype потрібно підтверджувати свій логін ввійшовши до своєї електронної пошти, що також є перепорою в забезпеченні прав засуджених.

Наступною проблемою є забезпечення існування самого інтернет-класу і програмного забезпечення та їх утримання. У «Порядку» зазначено, що роботу інтернет-класу забезпечує посадова особа відділу інженерно-технічних засобів охорони, зв'язку та інформатизації, яка відповідно до розподілу функціональних обов'язків організовує роботу з питань доступу засуджених до глобальної мережі Інтернет. Дане положення майже зовсім не роз'яснює, що це за посадова особа. Якщо це буде працівник відділу ІТЗО, то він, окрім обов'язків адміністрування інтернет-класу, повинен буде здійснювати нагляд за засобами охорони, що спричинить збільшення навантаження на дану посаду. Також, щоб здійснювати адміністрування інтернет-класу, потрібно мати спеціалізацію в ІТ сфері, вміти налагоджувати сервер та доступи до веб-ресурсів, управляти локальною мережею, що зумовлює все ж таки введення окремої штатної посади.

Окрім певних недоліків у забезпеченні досліджуваного права засуджених, необхідно наголосити і на його позитивних аспектах. По-перше - це розширення прав засуджених, тобто прогрес гуманізації покарань з даною нормою значно виріс. При добре налагодженій системі, яка буде існувати в недалекому майбутньому, засуджені зможуть отримувати інтернет-консультації, вивчати законодавство, читати нову художню літературу, дізнаватися про новини в світі, що, на мою думку, позитивно впливатиме на їх ресоціалізацію. По-друге, ця норма забезпечує покращення принципів відкритості і прозорості системи виконання покарань.

Отже, аналізуючи забезпечення права засуджених на користування Глобальною мережею Інтернет, стає зрозуміло, що його реалізація потребує додаткового доопрацювання, а саме:

нормативно закріпити загальний перелік веб-ресурсів, до яких засуджені матимуть доступ, затверджений уповноваженими органами;

запровадити нову посаду інтернет-адміністратора в колонії;

більш детально закріпити регулювання користування програмою Skype, через складність контролю напрямку її використання.

Процес розширення прав засуджених у напрямку підтримки засудженими зв'язку із зовнішнім світом є досить актуальним з огляду на його важливість, проте недостатня правова регламентація реалізація окремих прав, зокрема, права засудженого на користування Глобальною мережею Інтернет, може спричинити неможливість їх використання взагалі. А тому необхідним є активізація роботи як з боку практичних та наукових працівників, так і законодавця.

Особливості конструкції складу злочину, передбаченого ст. 113 Кримінального кодексу України

Слюсарчук Є.А., курсант юридичного факультету ІКВС
Науковий керівник: кандидат юридичних наук *Мищук І.П.*

Злочин, передбачений ст. 113 КК України «Диверсія», відносять до групи злочинів проти основ національної безпеки України, які за своєю сутністю є найбільш небезпечними посяганнями на суспільні відносини, що забезпечують державну безпеку, обороноздатність, незалежність країни, її конституційний лад. Іншими словами, родовим об'єктом цих злочинів є суспільні відносини, що забезпечують саме існування України як суверенної, незалежної, демократичної, соціальної і правової держави (ст. 1 Конституції України).

Законодавець визначає більшість даних злочинів як злочини з формальним складом, тому вони вважаються закінченими з моменту вчинення самого діяння, незалежно від настання фактичної шкоди основам національної безпеки України. Деякі з цих злочинів конструюються як усічені склади - момент їх закінчення переноситься на початок дії, що становлять попередні стадії вчинення злочину - готування чи замах.

Стосовно складу злочину, передбаченого ст. 113 КК України «Диверсія», існують різні погляди. Найбільш розповсюдженою є характеристика його як злочину з усіченим складом. Обумовлюється це визнанням диверсії, закінченою з моменту здійснення вибухів, підпалів або інших дій, спрямованих на досягнення вказаних у законі небезпечних наслідків. Однак деякі вчені відносять диверсію до злочинів із матеріальним складом, підтверджуючи свою точку зору детальним аналізом диспозиції ст. 113 КК України.

Згідно зі ст. 113 КК України диверсією є вчинення з метою ослаблення держави вибухів, підпалів або інших дій, спрямованих на масове знищення людей, заподіяння тілесних ушкоджень чи іншої шкоди їхньому здоров'ю, зруйнування або пошкодження об'єктів, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, а також вчинення з тією самою метою дій, спрямованих на радіоактивне забруднення, масове отруєння, поширення епідемій, епізоотій чи епіфітотій.

Тлумачний словник української мови А. Івченко визначає вибух як зруйнування чого-небудь, що здійснюється за допомогою миттєвого хімічного